

Bibliaóra – 2023. március 28.

Előfohász: „Áldjátok az Urat, ti, teremtményei, mindenütt, ahol uralkodik! Áldjad, lelkem, az Urat (Zsolt 103,22)!” Ámen.

Ének: 34. zsoltár: „Mindenkoron áldom az Urat...”

Előima: Irgalmasság Istene az Úr Jézus Krisztus által! Örvendezünk Neked és a közösség tagjainak, akiket ma is Igéd köré gyűjtöttél. Valljuk, hogy „forrásunk Belőled fakad (Zsolt 87,7).” Köszönjük, hogy ennek a napnak a végén, jöhetünk szegényen, bűnösen, megterhelve, fájdalommal, de mégis egyedül Beléd kapaszkodva és Tőled várva a segítséget. Te hívsz ma is és hordozol. Te erősítesz most is és pártfogolsz. Hozzád jövünk, hogy az Igédben leírt ígéretek valóságként éljenek szívünkben. Kérünk, formáld bennünket feltámadásod tanúivá, hogy kegyelmed befedezze hitetlenségünket és a Te mennyei tanúid bennünket is megbizonyítsanak. Köszönjük, hogy nem az istentelenek sorsára akarsz bennünket juttatni, hanem vétkeinket nem emlegeted és végső öröme vezetsz abban a felismerésben, hogy Nálad van mindenre a megoldás. Eléd hozzuk a szegényeket, életünk Lázárjait, a kitaszítottakat, akikre a világ nem volt méltó, add, dicsőség Királya, hogy ami tőlünk telik, azt irányukba naponként megtegyük és Téged, mint egyedüli reménységet állítsuk eléjük minden tekintetben. Kérünk, áld meg bibliaóránkat és formáld életünket Szavad és a Szentlélek ereje által, hogy az olvasott és hirdetett Ige lelki épülésünkre szolgáljon. Atya, Fiú, Szentlélek, áldj meg dolgainkban. Ámen.

Ószövetségi alapige: Példabeszédek könyve 28. fejezet: *„Futnak a bűnösök, ha nem üldözik is őket, de az igazak biztosnak érzik magukat, mint egy oroslán. Sok a vezető, ha pártütés van az országban, míg egy értelmes és okos ember soká fenntartja a rendet. Ha szegény ember a nincstelenség elnyomója, olyan az, mint a felhőszakadás, mely után nincs kenyér. Akik elhanyagolják a tanítást, dicsérik a bűnösöket, de akik megfogadják a tanítást, ellenük támadnak. A rossz emberek nem értik meg a törvényt, de akik keresik az Urat, egészen megértik. Jobb a feddhetetlenül élő szegény annál, aki gazdag, de görbe utakon jár. Aki ügyel a tanításra, értelmes fiú az, de aki a dőzsölőkkel tart, szégyent hoz apjára. Aki kamattal és uzsorával gyarapítja vagyonát, annak gyűjt, aki könyörül a nincsteleneken. Aki elfordítja a fülét, és nem hallgat a tanításra, annak még az imádsága is utálatos. Aki a becsületeseket rossz útra csábítja, maga esik a verembe, de a feddhetetlenekre szép örökség vár. A gazdag ember bölcsnek tartja magát, de a nincstelen, ha értelmes, átlát rajta. Ha az igazak vigadnak, az nagy dicsőséget jelent, ha a bűnösök kerülnek felül, keresni kell az embereket. Aki takargatja vétkeit, annak nem lesz jó vége, aki pedig megvallja és elhagyja, az irgalmat nyer. Boldog ember, aki mindig istenfélő, de a kemény szívű bajba esik.*

Olyan a szegény népen uralkodó bűnös, mint a morgó oroszlán és az éhes medve. Ha esztelen a fejedelem, nagy lesz az elnyomás, de ha gyűlöli a nyereszkedést, hosszú ideig él. Akit vérontás bűne terhel, hadd fusson a sír, ne segíts neki! Aki feddhetetlenül él, az segítséget kap, de aki görbe utakon jár, egyszer csak elbukik. Aki műveli a földjét, annak elég kenyér jut, de aki hiábavalóságokat hajhász, annak szegénység jut. A megbízható ember bőven kap áldást, de aki gyorsan akar meggazdagodni, nem marad büntetlenül. A személyválogatás nem jó dolog, egy falat kenyérért is vétekbe viheti az embert. Gyorsan akar gazdagságra jutni a kapzsi, de nem tudja, hogy ínségbe jut. Aki figyelmezteti az embereket, az végül kedvesebb lesz annál, aki csak hízeleg. Aki meglopja apját és anyját, és azt gondolja, hogy az nem bűn, cinkosa az a gonosztevőnek. A telhetetlen ember viszályt szít, de aki az Úrban bíz, az gyarapodik. Aki a maga eszében bíz, ostoba, de aki bölcsen él, az megmenekül. Nem fog szűkölködni az, aki ad a szegénynek, de aki elfordítja tőle tekintetét, azt sok átok éri. Ha fölemelkednek a bűnösök, elrejtőzik az ember, de ha azok elpusztulnak, sokan lesznek az igazak."

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

(1.v.): Aki a Felségest választotta ellenfélnek, arra sok veszedelem leselkedik. A rosszakaratú embert a saját lelkiismerete is vádolja, nem csoda, hogy minden rezzenésre felszisszen. A hitetlen félszívvel él. Megveti az Urat, de közben reszket, mint a nyárfalevél. Heródes rettenthetetlen uralkodónak tűnt, de ahogyan a Názáreti Jézus elkezdte térítői munkáját, pánikba esett, mert azt gondolta, hogy Keresztelő János támadt fel a halálból. Isten gyermekeit azonban más fából faragták. Talán elsőre úgy tűnhet, hogy gyengék és esendők, de Isten Lelke ad erőt nekik, hogy tudják, Isten megemlékezik róluk. John Knox sírjára ez van felírva: „Itt nyugszik valaki, aki annyira félt Istent, hogy sohasem félt senkinek a szemébe nézni.”

(2.v.): Ahol megnövekedett a bűn, ott meg kell növelni a visszaszorítására alkalmas karhatalom nagyságát is. Isten azonban másképp rendelkezik, felkínálva az áldást: ahol megsokasodott a bűn, ott még jobban kiáradt a kegyelem. A nép kezében összpontosuló hatalom arra vezeti őt, hogy a neki megfelelőket ültesse a székbe. A bölcs és istenfélő emberek minden esetben annak az országnak a nyugalmán munkálkodnak, amelyben élnek. A hely, ahol élünk – József számára Egyiptom, Dániel számára Babilónia, Eszter számára Ahasvéros országa azt jelenti, hogy dolgoznunk kell életterünk üdvösségén nekünk is, hogy Isten nevére áldás, tisztesség és dicsőség szálljon!

(3.v.): Az Ige arra tanít minket, hogy nem szabad nagy reményeket fűzni a hirtelen felemelkedő szegény emberhez. Nagy veszélyt rejt magában a hirtelenkedés, mégpedig a felfuvalkodottság veszélyét és a hatalom mámorító erejét. A felhőszakadás mindent tökretesz, még az aratás előtt álló búzát is. Nincs kenyér ott, ahol zápor és zivatar váltakoznak. Nincs kontroll ott, ahol minden

gyorsan történik. Istennek a növekedése úgy történik, hogy várni tanít, közben hitben erősít, mert Ő az Üdvhozó. Pál megtiltja, hogy olyan előjárót válasszon Timóteus és a közösség, aki hitben tapasztalatlan, azaz nem dolgozta még fel a maga komoly lelki sebeit (ITim 3, 6).

(4.v.): A bűnös és környezete nagyon is összetartozik. Mindenki azokat támogatja, azokat kiáltja ki királynak, akik önfeledten a bűnben gyönyörködnek és bizony bőszen cselekszik is. Az engedetlenség sokszor hőstettnek számít. Miért van ez? Azért, mert valaki a feddést nem fogadja el, mint Saul és üldözi Isten választottját, valaki pedig Isten szerinti megszorodás által, áll az Úr szolgálatába, mint Péter. Isten üzenete mellett senki sem tud elmenni közömbös szívvel. Egyeseket a feddés és hívás megtör, másokat megkeményít. Egyesek élete az Ige hatására felépül, megújul, valakié pedig elvész. Akik a világ szerepét töltik be ebben az emberi társadalomba, azok hitük és cselekedeteik által a romlás ellen harcolnak.

(5.v.): Van azonban a bűnös és bűnös között is különbség. Valaki hallott az isteni megjobbításról, és ennek ellenére ragaszkodik görcsös megállapításaihoz, és valaki pedig sohasem hallotta az evangélium áldásos hatásairól. Van, aki számára van remény, és van, aki számára nincs. Máté bűnös ember volt, de mikor hallotta az evangéliumot, megtért, míg a magukat törvénytisztelőnek tartó farizeusok, mikor hallották az evangéliumot – megkeményítették szívüket. Keressük az Uraz, amíg megtalálható. Aki elkezdte bennünk a munkát, az el is végzi az Ő napjára.

(6.v.): Az Igében egy gazdag istentelent és egy szegény istenfélőt látunk. Az istenfélelem ugyanis nem zárja ki a szegénységet, míg az istentelenség sem zárja ki a gazdagságot. Ő tesz szegénnyé és gazdaggá. Az Ő bölcsessége határtalan, épp ezért a javainkkal sáfárkodni kell. A mennyei juss csak akkor a miénk, ha a hűség és az igazság kincsei Istentől származnak és nem a mammontól. Minden meggyötör, amit nem rendes úton szereztünk, mert lopni csalni nagy véték.

(7.v.): Az ifjak az igaz tudományra kell, hogy építsenek, ez pedig Isten Igéje. Ha megtartják, életre szóló bölcsesség hordozói, de ha csak botorkálnak és indulatosak, teljesen kiszikkadt és kopár földön fognak élni, ahol nem hat Isten üzenete. Minden nevelőnek azon kell fáradoznia, hogy gyermekét, gondozottját, ne a becstelen lustaságával, hanem összekulcsolt kétkezi szorgalmával vigye az Úr elé. Vegyünk példát Annáról és Erzsébetről, akkor nem kell majd Éliként és Sámuelként szomorkodnotok és szégyenkeznetek gyerekeitek viselt dolgai felett!

(8.v.): Sokan mások hátán kapaszkodnak felfelé, „könnyen” szerzett vagyont könnyű elveszíteni. Mivel az Úr a világ teremtője, Ő szabta meg annak menetét. Láttuk, hogy a tál lencse nem automatikusan biztosította Jákób elsőszülöttségi jogát, Lábán házában tanulja meg, hogy mi a szolgálat. Saul pedig akár mennyit is tartja vissza a királyságot Dávidtól, a szeretett barát maga ajánlja fel istenfélelmében önmagát és saját házáat a király szolgálatába. Aki a földre tekint, elveszíti a mennynek minden ajándékát.

(9.v.): Az Úr kijelentette, hogy akik igazán keresik Őt, azok meg is fogják találni Őt. Akik azért keresik Őt, hogy bűnök által megtépett lelki sebeikre gyógyírt találjanak, és békességet kössenek az Atyával, Akivel eddig szemben álltak, azok kérése mindig meghallgatásra fog találni. Akik kegyelmet keresnek bűneikre, nem fognak csalódni a kegyelem trónusánál. Akik meg akarnak szabadulni lelki terheiktől, az Atya tárt karokkal fogja várni őket. A tékozló vigasztalásra talál az atyai házban, mert megbánta, amit tett, és elhagyta bűneit (Lk 15). Akik azonban megátalkodott szívvel akarnak Isten elé járulni, nem azért, hogy bűneiket megbánják, megutálják, és elhagyják, hanem pusztán azért, hogy bűneik következményét elkerüljék, a mennyek országának kapuja zárva marad előttük.

(10.v.): Sokszor a bűnös a jó ügy mellett kiálló társait is eltántorítja. A Sátán tevékeny eszköze az az ember, aki azért harcol, hogy az igaz útról letérítse a rajta járókat. Abban leli örömét, hogy az igazság ne győzedelmeskedjen. De kudarcra van ítélve. Mikor Bálám el akartaátkozni a népet, Isten közbelépett, mert Izrael az Ő védelmét élvezte. Akik Isten fiai ellen törnek, csak saját bűneiket növelik.

(11.v.): A világ a gazdagokat ajnározza, a bölcseket pedig kiveti magából. Sokan azt gondolják, hogy a gazdagsággal együtt jár a bölcsesség is, de a gazdag ember sajnos sokszor bolond, csak önmagát látja bölcsnek, mert úgy gondolja, hogy nincs hiánya semmiben. Lelkünk állapota, nem pedig az erszényünk beszél gazdagságról. Az Istennel megtöltekezett szívben élet van, szívben hordozott szeretet van, nem pedig kézben tartott aranyrudak vezérlik. Isten ismeri a valóságot, és tudja, hogy mi tartja meg az életünket. Szükséget szenvedő ember az, aki nem ismeri Krisztust és alázatos ajándékát.

(12.v.): Nagy különbség van az istenfélők és istentelenek uralkodása között. Ahol az igaz hit egységében élnek, tisztelve a mennynek és földnek örök Istenét, vagyis az igazak uralkodnak, ott a mennyország költözik a földre. Salamon király uralkodásakor a rezes és az ezüstöt számba sem mérték, oly sok volt belőlük az országban, annyira gazdag volt Izrael. De, amikor az erőszakosság építi az országot, mindenki bujkál és menekül. Saul elől is elrejtőzött a nép, mivel önhatalmú eszközökkel vonta harcba a férfiakat. Acháb uralkodása idején pedig a próféták vonultak el az országból, mert éhség volt Izraelben és szárazság tombolt a vérrel áztatott földön, mert kapzsiságuk mérhetetlen volt.

(13.v.): Nem mindegy, hogy magunk rejtjük el utálatosságainkat, megmaradva azokban, vagy Isten takarja el azokat az Ő Egyszülött Fiának drága vére által. Az első esetben kegyelmet nyerünk, a másodikban bűneink súlya rajtunk marad, és hordozhatjuk érte magunk a büntetést. Melyik utat választod?

(14.v.): Isten szemei rajtunk függenek, és Ő látja, mit cselekszünk. Az istenfélelem nagy ajándék az élők szívében, mert irgalmat nyernek, de akik lomhán, vakmerően vagy épp büszkén átlépik azokat a korlátokat, amelyeket az Ő Fiának keresztútja állít elénk, ami az Ő szentségének, tisztaságának, vagy dicsőségének ellenáll, akkor elbukunk. Előbb utóbb megtudjuk, hogy Kicsoda az Úr. Isten az Ő

ítéletében nem feledkezik meg senkiről, Igaz Bíró, nagy Úristen Ő. Ha közömbössé válsz Isten iránt, Ő is közömbössé válik nyavalyáid iránt!

(15.v.): Olyan az istentelen uralkodó a szűkölködő nép felett, mint a jégeső az aszály idején, amely a maradék gabonát is elveri. Miért? Mert nem ismer kegyelmet. Mint az éhes oroszlán, amely zsákmányt keres, hogy hasát megtöltse eledellel, és mint az éhező medve, amelyet felpiszkáltak vackából, és megszakította álmát, amiért most nagyon dühös, olyan a kapzsiságával betelni nem tudó hatalmas, a szegény árvák utolsó rongyát is képes elvinni. Ahogyan Acháb és Jezábel lecsaptak az ártatlan Nábótra, úgy van kiszolgáltatva mindenki nekik, mert semmit sem adnak a törvényességre, csak a helyzeti előnyre, és erőre. Az ilyen birodalomban való élés igazi gyötrellem.

(16.v.): Aki nem tudja bölcsen, az Isten félelmében vezetni népét, annak uralkodása úgy fog megmaradni az alattvalók szívében, mint valami haláltusa. A csendes pihenés helyett rémálom lesz minden lépése. Amit kaptunk és nyertük felruházott hatalmunknál, azt nem használhatjuk fel annak építésére, amit szigorúan tilt a törvény. Aki megtöri Isten törvényének harmóniáját, annak a bűn által gerjesztett hangzavart, kell hallgatnia. A nagy zajban nem hallja meg Isten halk szavát, ami csendre inti őt, és helyes irányba akarja terelni. Ne nézz a világ csillogására, mert nem találod meg az igazi fényt, amelynek világossága utat mutat az Őt keresők számára!

(17.v.): A humanizmus hamis jelszavai mögé bújva a kegyelme elveszti erejét. Akinek képére és hasonlatosságára teremtett minden ember, éppen az ellen harcol nyíltan és erőteljesen a világ. Az ember eközben csak gyilkol, pusztít és írt, de Istenhez kiált minden kiontott vér. Isten Igéje soha, semmilyen körülmények között nem nézi el ezt a felháborító bűnt, hanem igazságának teljes súlyával lecsap a vétkesre. Isten ítéletét senki nem kerülheti el, egyetlen ember sem képes arra, hogy attól megóvja a gyilkost. A gyilkost nem szabad azonban felmentenünk, vagy megkönnyítenünk ítéletét, életének elvevésével kell helyre állítania azt a bűnt, amit előidézett. Erre vállalkozott Krisztus mindannyiunkért Isten irgalmas cselekedete által, mert mindennek komoly következménye van!

(18.v.): Ez a vers az előző vers következménye. Ha meg akarod tartani életedet, tartsd magad távol minden olyan élethelyzettől, amely veszélyeztetné azt. Olyan helyet, társaságot keress magadnak, ahol biztonságban vagy minden veszedelemtől. Nem a Megváltóval való közössége a legjobb ellenszere annak, hogy kilátástalan helyzetbe kerülj, a Sátán vermébe, ahonnan nem tudsz a falak sikamlóssága miatt kimászni? Vigyázzunk, mert ha két úton járunk, akkor rossz úton járunk!

(19.v.): A szorgalom építő hatású. Rámutat arra, hogy aki szorgalmas, serény kézzel műveli földjét, az mindig bővelkedni fog annak termésében. Ha naponként következetesen dolgozunk, akkor naponként valamennyivel mindig növekedünk. Izsák a mezőről jövet találkozott feleségével, Mózeset pásztorolás közben, a mezőn

kereste fel Isten az égő csipkebokorban, Dávid a juhok mellől lett a prófétához rendelve, hogy királlyá kenjék, cirénei Simon (Mk 15, 21) a mezőről jött, mikor az a megtiszteltetés érte, hogy vihette az Úr keresztjét. A szorgalmas ember nem akar hirtelen gazdagságra jutni, inkább megelégszik azzal, amivel Isten naponként megajándékozza. Ha bővelkedni akarsz, ne kétes és tisztességtelen eszközökkel akarj nagy jövedelemhez jutni azonnal, hanem feszítsd meg erődet, és dolgozz becsületesen Isten és emberek előtti kedvességben.

(20.v.): A hívő ember serény Isten akaratának keresésében, ezért mindig azokat a döntéseket tudja meghozni, amelyek növekedést, és nem bukást okoznak neki a kegyelemben. Lehet, hogy soha életében nem válik gazdaggá, de biztos, hogy megelégedett, hálás, és szerény ember lesz, mert Isten kezéből nyert mindent. A kegyelem által megtanulja javait józanon, bölcsen és körültekintően beosztani és felhasználni. Látnunk kell az Igéből azt is, hogy Isten nem tiltja a gazdagságot, sőt általános kegyelmi ajándéka egyike a bőség adása, lásd Jób életét. Abban, Aki a vagyont adja, minden megvan. A legnagyobb kincsnek nem a bankszámlán kell lennie, hanem a szívünkben. Mert a legnagyobb kincs, amit e földi életben megszerezhetünk, a Krisztusba vetett élő hit.

(21.v.): Isten törvénye mindenkire, egyformán vonatkozik. Akár barátról, akár ellenségről, akár családtagról, akár idegenről legyen szó, nincs kivétel. Meg kell tanulnunk, hogy a tényekre, és a törvény betűjére kell figyelni, és nem az emberek személyére, társadalomban betöltött állásukra, anyagi helyzetükre, vagy vérségi kapcsolataikra. Ha lelkiismeretedet engeded a bűn által beszennyezni, olyan folyamatok előtt nyitottad meg lelkedet, amit többé képtelen vagy felügyelni. Ha hozzászoktatód magad ahhoz, hogy lelkiismeretedet megvesztegesd, a végén akkor sem fog számodra jelezni, amikor rólad lesz szó. Egy kis engedelmisség azonban nagy áldásokat hordoz magában, következetesen alkalmazod.

(22.v.): Salamon újra csak egy csúnya és visszataszító bűnre hívja fel a figyelmünket: emlékeztet minket a kapzsiság veszélyeire. Ákán, aki kapzsi szemű ember volt, megszerezte az óhajtott egyiptomi köntöst, és a nemesfémeket, de általuk nemhogy meggazdagodott volna, hanem ítéletre jutott és elveszett családjával együtt (Józs 7, 24-25). A gonoszul szerzett kincs nem hoz áldást annak szerzőjére. Sokszor a kincsek utáni vágy a bűnös egész életében megmarad vágyak. Nem marad más a bűnös szívnek, csak az epekedés. Abimélek mindenre kész volt, hogy megszerezze Izrael népe felett az uralmat, és ezzel együtt a dicsőséget, a gazdagságot, és a tekintélyt is, még testvéreit is képes volt saját kezűleg megölni vágyáért. (Bír 9, 23-25). Gyakoroljuk magunkat a megelégedésben és a hálaadásban.

(23.v.): Az ember az ő romlott természetéből kifolyólag jobban szereti azokat, akik hízelegnek neki és dicsérgetik őt, mint azokat, akik rámutatnak hibáikra, és megfeddik őket bűneik miatt. Akik valóban szeretik embertársaikat, el kell állniuk a hízelgéstől. Akik így tesznek barátaikkal, és vigyáznak nemcsak a

„mire”, de a „hogyanra” is, a kezdeti ellenállást legyőzve és meggyőzve, amelyet az ember büszkesége generál, célt érnek. Nátán nem megalázni és lealacsonyítani akarta a királyt, hanem szeretetből meginteni akarta őt. Ha bölcsen feddünk, nem marad utána háborúság.

(24.v.): A vers valami felfoghatatlan dologra hívja fel a figyelmünket. Egy olyan embert ábrázol a kép, aki minden jó ellenére kihasználja szülei elesett voltát, és ahelyett, hogy gondoskodna róluk, még azt is elveszi tőlük, amit mások juttattak nekik. Nem elég, hogy igazságtalanul és hálátlanul bánok velük, még ennek fejében álnok módon megrövidítem őket abban a kevésben is, amihez annak ellenére jutottak, hogy nem volt gondviselőjük. Kevés ennél szomorúbb jellemzést látunk a Bibliában a bűnösökről. A magunk szeretete arra viszi minket, hogy legközelebbi hozzátartozónkat is becsapják. Isten szuverén, és Ő úgy osztja az Ő javait, ahogyan Neki tetszik. Ha Reá tekintünk, akkor szembesülni fogunk azzal, hogy jogaink nincsenek a Teremtővel szemben, de annál több a kötelességünk mind Vele, mind embertársainkkal szemben.

(25.v.): Aki olyan ember közelében van, aki többet akar annál, mint ami jár neki, nem ússza meg csatározás, versengés és veszekedés nélkül ezt az áldatlan közösséget. De a legnagyobb háborúságot, és nyugtalanságot az ilyen ember saját lelkének szerzi. Bármennyit is nyer, nem elég neki, mert a Sátán, rossz gazdához hűen, csak tovább űzi őt, újabb és újabb célokat jelöl ki számára, hogy elvonja figyelmét az igazi kincsekről: a békességről és a Lélek vezetéséről.

(26.v.): Az Isten iránti bizalom és az önbizalom között nagy különbség van. Míg az egyik tisztában van saját gyarlóságaival, addig a másik túlbecsüli saját erejét. Jó dolog tudni, mire vagyunk képesek, és más dolog bízni akkor is magunkban, amikor ennek nincs semmilyen alapja. Ha Őt várjuk, és hitünket Belé vessük, ugyan csalódunk magunkban, de hitet nyerünk ez által Krisztusban, Aki a tökéletes Szabadító. Melyik a rosszabb? Megszégyenülni, és beismerni tökéletlenségeinket, vagy megmaradni büszkének?

(27.v.): Az irgalmas lelkület annak a bizonyítéka, hogy magunk is irgalmasságot nyertünk. Aki a Lélek által új életet nyert, az az ember nem megy el közömbösen felebarátja szüksége és siralmas állapota mellett úgy, hogy ne nyújtana segítséget neki a maga szerény lehetőségein belül. Ábrahám kesergett a Sodomára és Gomorára kimondott ítélet felett, arra kérte Istent, ha van ott tíz igaz, könyörüljön rajtuk. Nem szabad vakon járni a világban, nem szabad homokba dugni a fejünket, mint a strucc. Figyelnünk kell környezetünk, szegényeink lelki rezdüléseire. A vagyon szívtelessé tesz, az isteni irgalmasság érzékenyít.

(28.v.): Már volt szó róla, hogy az istentelen vezetők felemelkedése és megerősödése büntetés a népen. Míg az igazak Isten akaratát keresik, és a nép javát szolgálják, addig az istentelenek elvetik az Igét, és zsarnokoskodnak az alattvalókon. Salamont áldotta a nép és uralkodótársai, míg Arhelaoszt kerülte, mert apjánál is vérengzőbb és kiszámíthatatlanabb volt (Mt 2, 22)!

Közének: 119. zsoltár 13. verse: „De, lám a porban hever életem...”

Újszövetségi alapige: Lukács evangéliuma 24. rész, 1-12. versei:

„A hét első napján pedig kora hajnalban elmentek a sírhoz, és magukkal vitték az elkészített illatszereket. A követ a sírbolt elöl elhengerítve találták, és amikor bementek, nem találták az Úr Jézus testét. Amikor emiatt tanácstalanul álltak, íme, két férfi lépett melléjük fénylő ruhában. Az asszonyok megrémültek, és a földre szegezték tekintetüket, de azok így szóltak hozzájuk: Miért keresitek a holtak között az élő? Nincsen itt, hanem feltámadt. Emlékezzetek vissza: megmondta nektek még Galileában, hogy az Emberfiának bűnös emberek kezébe kell adatnia és megfeszíttetnie, de a harmadik napon fel kell támadnia. Ekkor visszaemlékeztek szavaira, és visszatérve a sírtól, hírül adták mindezt a tizenegynek és a többieknek. A magdalai Mária, Johanna, valamint a Jakab anyja, Mária és más, velük lévő asszonyok elmondták mindezt az apostoloknak, de ők üres fecsegésnek tartották ezt a beszédet, és nem hittek nekik. Péter azonban felkelt, elfutott a sírhoz, és amikor behajolt, csak a lepedőket látta ott. Erre elment, és csodálkozott magában a történeteken.”

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

A bibliai szakasz elején újból időmeghatározást találunk: A hét első napján hajnalban. Jézus női követői mennek a sírhoz illatos kenetekkel és olajokkal. Miután megérkeztek a sírhoz, az asszonyok látják, hogy a követ elhengerítették. Ellentétben Márk és Máté eseményleírásával, Lukács evangélista nem említi sem az asszonyok beszélgetését és a bezárt sír miatti aggodalmaikat (ld. Mk 16,3-4), sem a kő elhengerítésének módját és körülményeit (Mk 16,3-4; Mt 28,2). Az asszonyok már kész tények elé vannak állítva, hogy látják a kő el van hengerítve. Ami az embernek akadály a szolgálatban, az az Úr számára nem akadály. Ami nekünk lehetetlennek tűnik, az Isten számára az Ő bölcs végezése, hogy az első jele a feltámadásnak nyilvánvaló legyen mindenkinek. De ez kevés még ahhoz, hogy az asszonyok eljussanak a teljes hitbeli felismerésre. Ők belépnek a sírba, de Jézus teste nincs ott. Lukács evangélista itt ezen a helyen használja először az evangéliumban az Úr Jézus kifejezést, miközben később az Apostolok Cselekedetei ezt a megjelölést már csak a Feltámadottra használja. Ez a név Lukácsnál Jézus feltámadása utáni identitásához kapcsolódik. A nők számára a nyitott sír újonnan felfedezett ténye és a test hiánya zavarba ejtő. Nem tudják, mi az oka annak, hogy Jézus teste nincs a helyén. Ebben a helyzetben szólítják meg őket a mennyei követek. Itt újból fordul a kocka, mert ezeknek az asszonyoknak, akik nem gondolnak Isten dolgaival, találkozniuk kell a két mennyei követtel, hogy a „heuréka” állapot az övék is legyen. Itt van a nagy a fordulópont, amit az "és íme" kifejezés vezet be. A cselekmény előre nem látható fordulatát jelzi. Két férfi ragyogó öltözetben tanácstalanságuk kellős közepén. Két férfi fénylő

ruhában tanácstalanságuk idején. Két férfi. Lukács sajátossága, hogy ketten vannak. A két mennyei hírnök később is megjelenik a tanítványoknak az ApCsel 1,11-ben, amikor Jézus mennybemenetele után zavartan állnak a földre gyökerezve. Az a tény, hogy ketten vannak, garantálja a bizonyágtétel hitelességét: *„Nem elég egy tanú senkinek a bűne vagy vétke dolgában, bármilyen vétket követett is el. Csak két vagy három tanú vallomása elég az ítélethez (VMóz 19,15).”*

Isten azon szándékának beteljesülését hirdetik, hogy minden nemzetnek üdvösséget hozzon, Izrael reakcióját pedig nagyon szépen jellemzik az asszonyok. Isten irgalmas látogatására és beteljesült ígéretere csak a bizonytalanság és a félelem a válasz. A temetés leírásakor Lukács egyértelműen kijelenti, hogy az asszonyok mindenbe be voltak avatva: *„megnézték a sírboltot meg azt is, hogyan helyezték el Jézus testét (Lk 23,55b).”* A sír meglátogatásának motivációja tehát Jézus holttestének további megkenése volt. Semmi más. Az „Úr” megszólítás az angyalok részéről az első keresztyének szóhasználata, Isten megjelölésére szolgált. A menny Istenként hirdeti a Krisztust. (Lk 1,11, 26; 2,9; 22,43) A nőket, amint az előző evangéliumokban láthattuk, amikor szembesülnek a mennyei valósággal, félelem tölti be, amit ezen a helyen a testtartásuk is jelez. A földre szegezett tekintet mindent elárul rólunk. A félelem és az aggodalom pedig mindent kiöl az emberből. Az angyalok ezután közvetlenül az asszonyokhoz fordulnak azzal a kérdéssel: *„Miért keresitek a holtak között az élőket (Lk 24,5b)?”* Ennek a kérdésnek lehet feddő jelentése is, és egyben burkoltan tartalmazza a mély húsvéti üzenetet. Majd egyenesen így szólnak: *„Nincsen itt, hanem feltámadt (Lk 24,6a).”* Az a tény, hogy az angyalok felszólítják az asszonyokat, hogy emlékezzenek Jézus szavaira, arra, hogy háromszor jelentette szenvedését és sohasem rejtette el előlük, hogy mindennek a vége a feltámadás. A mennyei hangnem szarkasztikus jelleget ölt és a helyén van. Elfelejtették Jézus szavait, és testének hiánya a sírban meglepte őket. A nők ezután visszaemlékeznek. Az angyalok „emlékeztetője” nem Jézus szavainak szó szerinti idézése. Jézust Ember Fiaként mutatják be (Lk 9,22, 44; 17,25; 18,31), majd Isten akaratára utalnak a „kell / szükséges” szó használatával, megemlítik átadását a bűnösök kezébe (Lk 9,44), megölésének (Lk 9,22; 18,33) és feltámadásának (Lk 18,33) előrejelzését a harmadik napon (Lk 9,22; 18). Lukács az angyalokon keresztül Jézus földi tevékenységének mindezen elemeit egyetlen egésszé egyesíti. A feltámadás Jézus minden szava megerősítésének a pillanatává válik, és garantálja egész földi tevékenységének igazságát. A nők reakciója pedig szinte Péterre emlékeztet bennünket, akiről nem rég ezt olvastuk a Lukács evangéliuma 22. részének 61. versében: *„... Péter pedig visszaemlékezett az Úr szavára, amikor azt mondta neki...”* Mindkét esetben az emlékezés tárgya nemcsak az ismeretek felidézésére utal. Az emlékezés ebben a kontextusban egyben megértést is jelent, vagy bizonyos rálátást a helyzetre, és egyben az első lépést a megfelelő reakció felé.

Az asszonyok tehát az angyalok szó szerinti megbízása nélkül elmennek, hogy hírt adjanak mindarról, ami a tizenegy tanítvány számára is fontos. Lukács „másokat” is említ, akik a tanítványokkal voltak. A feltámadás első tanúi név szerint meg vannak említve. A hírvivők: „*A magdalai Mária, Johanna, valamint a Jakab anyja, Mária és más, velük lévő asszonyok elmondták mindezt az apostoloknak...*” Magdalai Mária ismét az első helyen áll. Csak Lukács említi őt az események előtt (Lk 8,2). Ezt követően Johannát említi, aki nevének egyszerű említése alapján Heródes adminisztrátorának, Chuzának a feleségére utalhat, (Lk 8,3). Végül Jakab anyját, Máriának jelenlétét húzza alá. Rajtuk kívül még több olyan nő volt jelen, akit nem nevezett meg a szentíró. Csak Lukács írja le evangéliumában a tanítványok reakcióját a nők bizonyoságtételére. Szavaikat „dühöngésnek”, „mesének”, „szóbeszédnek” tartják. Itt tehát a nőkkel szembeni bizalmatlansággal találkozunk, mivel a nők vallomását megbízhatatlannak tartották. A tanítványok reakciójának oka azonban nem szűkíthető le csupán a női tanúvallomással szembeni elutasító magatartásra. Ezen a helyen szembesülnek a tanítványok az üres sírral és a feltámadásról szóló megrázó hírekkel. Emellett a tanítványok nagyon jól ismerték a nevezett asszonyokat. Ők Jézussal együtt indultak el Galileából Jeruzsálembe. A szalmaláng hitnek itt nincs semmi nyoma. A női tanúvallomások hitelessége elleni kifogás természetes lett volna egy kortárs olvasó számára, ezért nem kizárt, hogy Lukács evangélista ezt a tényt is figyelembe vette. Végül Lukács az egyetlen, aki feljegyezte Péter reakcióját a hallott üzenetre. Gyorsan a helyszínre szalad, hogy ellenőrizze a nők kijelentését. Nem megy be a sírba, csak behajol és a lepedőket látja, amelyekbe Jézus testét betakarták. A leírás azt mutatja, hogy Jézus teste nincs a sírban és egyúttal azt sem lopta el senki, mert előbb ki kellene bontani. A „csodálkozni” ige azt fejezi ki, hogy Lukácsnál ezt a szót olyan emberekkel kapcsolatban használják, akik elképednek a történéseken, de nem értik Jézust, sőt nem is akadályozzák küldetését. (vö. Lk 11,38; 20,26; ApCsel 4,13; 13,41) Üres sír önmagában még Péternél sem vezet hitre. Ez egy későbbi találkozásnak az eredménye, mégpedig a Feltámadottal.

Utóima: Akit a Lélek indít, fohászkodjon a hallottakért.

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „Mert életünk folyamán szüntelen a halál révén állunk Jézusért, hogy Jézus élete is láthatóvá legyen halandó testünkben. Azért a halál bennünk végzi munkáját, az élet pedig bennetek (IIKor 4,11-12).” Ámen.

Ének: 347.dicséret: 3-5: „Nincs már szívem félelmére...”